

РЕШЕНИЕ

№ 3065

гр. С., 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО III ВЪЗЗИВЕН БРАЧЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Любомир Луканов
Членове: Клаудия Р. Митова
Яна Борисова

при участието на секретаря Ирина Ст. Василева
като разгледа докладваното от Клаудия Р. Митова Въззивно гражданско дело
№ 20221100500313 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258-273 ГПК.

Образувано е по въззивни жалби на М. П. Г. и А. Д. А. срещу Решение № 20145722/24.06.2021 г., постановено по гр. д. № 64686/2018 г. по описа на СРС, III ГО, 149-ти състав.

С въззивната си жалба ищецът в първоинстанционното производство М. П. Г. атакува решението в частта, в която е определен режим на лични отношения на А. Д. А. с децата Д.А.А. и М.А.А. и в частта относно размера на присъдената на децата месечна издръжка. Изложени са оплаквания за неправилност и необоснованост на съдебния акт в обжалваната част. Въззивникът желае отмяна на решението на първостепенния съд и постановяване на друго, с което да се регламентира по – стеснен режим на лични отношения на бащата с двете деца съгласно посоченото във въззивната жалба, а въззиваемият да бъде осъден да заплаща на дъщерите си месечна издръжка в размер на 400 лева за всяка от тях.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК ответникът в първоинстанционното производство А. Д. А. е депозирал отговор на въззивната жалба, с който оспорва изцяло изложеното в последната. Наведени са подробни съображения, поради които жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна.

А. е подал въззивна жалба срещу първоинстанционното решение в частта, в която

упражняване на родителските права по отношение на децата Д. и М. е възложено на тяхната майка М. П. Г., при която е определено местоживеенето им, в частта на разписания режим на лични отношения и в частта, в която е осъден да заплаща на децата месечна издръжка в размер на по 200 лева за всяко от тях. Изложени са подробни съображения за неправилност и необоснованост на съдебния акт, при постановяване на който твърди са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Желаете отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на друго, с което нему да бъде възложено упражняването на родителските права по отношение на децата Д. и М., чието местоживеене да бъде определено при него, на Г. да бъде фиксиран подходящ разширен режим на лични отношения с близначките и същата да бъде осъдена да им заплаща месечна издръжка в размер не по – малък от 200 лева за всяка от тях. Евентуално, в случай на предоставяне на родителските права на майката, желаете да му бъде определен по – разширен режим на лични отношения с дъщерите му, съгласно описаното във въззивната му жалба.

Въззивните жалби са допустими. Подадени са в срока по чл.259, ал.1 ГПК от страни, притежаващи правен интерес от обжалването, и са насочени срещу подлежащ на въззивно обжалване валиден и допустим съдебен акт.

Софийски градски съд, като прецени относимите доказателства и доводи по делото, приема за установено следното:

С Решение № 20145722/24.06.2021 г., постановено по гр. д. № 64686/2018 г. по описа на СРС, III ГО, 149-ти състав, на основание чл.127, ал.2 СК, упражняването на родителските права по отношение на децата Д.А.А. и М.А.А. е предоставено на тяхната майка М. П. Г., при която е посочено те да живеят, определен е режим на лични отношения на бащата А. Д. А. с двете деца и същият е осъден да им заплаща месечна издръжка в размер на по 200 лева, считано от влизане в сила на решението, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване. Първоинстанционният съд е допуснал предварително изпълнение на решението в частта за издръжката на децата и е осъдил А. да заплати на СРС държавна такса от 576 лева върху определения размер на издръжката.

От представените пред първоинстанционния съд два броя удостоверения за раждане от 13.10.2016 г. се установява, че страните са родители на родените на 05.10.2016 г. Д.А.А. и М.А.А..

Не е спорно в производството, че страните не са сключвали граждански брак, не съжителстват заедно от лятото на 2020 г. и понастоящем двете деца живеят при тяхната майка.

При изслушването по реда на чл.59, ал.6 СК от въззивния съд въззивникът и въззиваема страна М. П. Г. поддържа искане да бъде определен режим на лични отношения на бащата с двете деца, идентичен с този по постановените в първоинстанционното производство привременни мерки, чието спазване е довело до успокоение на двете деца и напредък в развитието им. Отчита необходимостта А. да участва в живота на дъщерите им, но разширяване на режима спрямо този по привременните мерки намира за неуспешно,

доколкото нарушава извънкласните занимания на децата и създадения на същите ритъм, способствал постигнатия от тях напредък. Посочва, че следва тя да упражнява родителските права над децата, доколкото е способна да въвежда и поддържа правила, от които те се нуждаят, има медицинско образование и добри жилищни и финансови възможности, работи във фармацевтична компания и е с гъвкаво работно време, разчита на подкрепа на настоящия си партньор, с когото близначките се разбират добре и не бъркат с баща им. Допълва, че децата посещават логопед и индивидуални спортни занимания извън детското заведение.

При изслушването от въззивния съд въззиваемия и въззивник А. изразява опасения, че партньорът на майката може да замести бащината фигура и споделя желанието си да прекарва времето си с децата и съжалението си за липса на комуникация с Г., която не обсъжда с него решенията си по отношение на двете деца. Посочва, че работи на трудов договор, ангажиран е в делнични дни в интервала 09:00 часа – 17:00 часа, но му се налагат и командировки и задачи преди и след работно време. Живее на регистрирания си постоянен адрес в собствено жилище и получава допълнителни доходи от наемно правоотношение, които могат да достигнат до 1 000 лева месечно. Същият изразява желание да упражнява родителските права по отношение на двете деца и готовност за предоставяне на максимално разширен режим на лични контакти на майката с тях. В случай на предоставяне на родителските права на Г., същият изразява желание за по – разширен режим от две съботи и недели месечно, за да бъде адекватен родител.

Въз основа на заключението на приетата по делото Комплексна съдебна психологична и психиатрична експертиза (КСППЕ) се установява, че и страните притежават нужния родителски капацитет да се грижат за децата, при тях не се доказват дефицит в способността да оценяват и осигуряват базисните физически нужди, стабилност, емоционална топлина, подкрепа и стимулиране на развитието на близначките. При двамата родители не се наблюдават изразени смущения в поведението и личността, актуални заболявания, зависимости или други преки или косвени данни за рискови поведения, които да застрашават благополучието на децата и липсват основание да се счита, че общуването им с кой и да е от родителите би имало негативно въздействие върху подрастващите. Констатирано е, че за Г. представлява по – голямо предизвикателство да позволи бащата да родителства по своя начин и да му се довери, но осъзнава и декларира значимостта му в живота на малолетните.

Експертизата установява, че детето М. има изоставане в невропсихичното си развитие, при нея се наблюдават затруднения в речта, фината моторика, саморегулацията и леко изоставане в нивото на когнитивно функциониране. Детето Д. е с нормално развитие за възрастта си, формирало е привързаност и доверителни отношения и към двамата си родители, опитва се да остане лоялно към тях и да прави равнопоставени избори. Детето М. също проявява привързаност към двамата си родители като основната фигура за емоционална близост и стабилност е тази на майката. Вещите лица заключват, че при страните е налице сериозен неотработен родителски конфликт, в който са въввлечени

близначките, поставени от двамата си родители в ситуация на конфликт на лоялност, по – силно изразен при детето Д. с оглед съответния за възрастта ѝ когнитивен капацитет. При двете деца не са установени признаци за родителско отчуждение и не е установено отчуждително поведение на който и да е от родителите. Направен е извод, че децата се нуждаят от контакт и с двамата родители и в интерес на подрастващите е да имат ясно регламентирани отношения с всеки от тях, като действащият по привременните мерки режим удовлетворява по подходящ начин потребностите за общуване на близначките с родителите им.

При разпитите си вещите лица са приели, че с израстването на децата изпълняваният режим на лични отношения с неотглеждания родител би могъл да бъде разширяван.

Експертизата е обективно и компетентно изготвена, не е оспорена от странните и се възприема от съда.

От изготвените на основание чл.21, т.15 вр. чл.15, ал.6 ЗЗДет за нуждите на въззивното производство социални проучвания от АСП, Д „СП“ – Възраждане е установено, че А. Д. А. живее в собствена добре обзаведена къща, в която ползва спалня, всекидневна с кухня, балкон и санитарен възел, разполага с възможност да осигури самостоятелни стаи за двете деца и поддържа добри хигиенно – битови условия. Въззиваемият и въззивник работи на трудов договор, изразява желание да се грижи и да прекарва повече време с децата, връзката и контактите с които не са нарушени.

Въз основа на възложения от въззивния съд социален доклад на АСП, Д „СП“ – Младост се установява, че понастоящем основните грижи за двете деца се полагат от тяхната майка, която задоволява базисните им потребности. Майката и близначките живеят съвместно с настоящия партньор на Г. в собствено на последната жилище, в което има обособена детска стая.

Въз основа на приетите от въззивния съд писмо от директора на Детска градина № ** „Х.К.А.“ и доклади от екип за подкрепа за личностно развитие се установява, че Д. и М. са деца със специални образователни потребности с предписани специалисти за допълнителна подкрепа, работят с ресурсен учител, психолог и логопед, доколкото при тях са констатирани проблеми с фината моторика, затруднения в речта, а при детето М. е констатиран дефицит в когнитивното развитие, изоставане в знанията и уменията спрямо възрастовата ѝ група.

От приложеното на л.150 от въззивното дело удостоверение от 02.10.2022 г. се установява, че в периода месец 12.2021 г. – месец 08.2022г. въззиваемият и въззивник е получил средно нетно месечно трудово възнаграждение в размер на 547,28 лева.

От приетата служебна бележка от „К.Б.“ ЕООД от 09.05.2022 г. се доказва, че Г. работи по сключен с дружеството трудов договор от 02.01.2008 г. и получава месечно брутно възнаграждение в размер на 5 045,94 лева. От издаденото на 03.10.2022 г. удостоверение се установява, че в периода месец 10.2021 г. – месец 09.2022 г. същата е получила среден месечен нетен доход в размер на 4 971,62 лева.

От приетата от въззивния съд служебна бележка, издадена на 26.09.2022 г. от Логопедичен център „А.Г.“ се установява, че двете деца посещават терапевтична програма два пъти седмично при средна цена на сесия в периода 13.06.2019 г. – 13.09.2022 г. в размер на 23,63 лева на дете като цената варира в зависимост от броя на сесиите.

С оглед установените по делото факти и съобразявайки критериите, залегнали в разпоредбата на чл.59, ал.4 СК, настоящата инстанция намира, че местоживеенето на децата Д.А.А. и М.А.А. следва да бъде при тяхната майка М. П. Г., която да упражнява родителските права.

Установено бе в производството, че и двете страни имат много добър родителски капацитет, преценен през призмата на добрите им възпитателски качества (установени със заключението на приетите на двете съдебни инстанции експертизи), полаганите от тях грижи за децата (при тяхното отглеждане по време на доскорошното съвместно съжителство на страните, понастоящем – от майката, а от бащата – при осъществяване на личните си отношения с близначките, в който смисъл са изслушаните от първата инстанция свидетелски показания, отразеното в социалните доклади и приетите в двете инстанции експертизи), отношението и емоционалната привързаност към децата и на децата към тях (установени при изслушването на страните и заключението на приетата от въззивния съд без възражения на страните КСППЕ). Несъмнено е, че двамата родители изразяват желание и готовност да упражняват родителските права по отношение на двете малолетни, при нито един от тях не се констатира преки или косвени данни за рискови фактори за отглеждането на децата. Установява се, че и при двамата родители близначките разполагат със самостоятелна стая и подходящи за отглеждането им битови условия. Страните по делото имат добър морален облик и са авторитети за своите деца. Въпреки изложеното упражняването на родителските права по отношение на двете малолетни следва да бъде възложено на тяхната майка с оглед пола, възрастта и специалните образователни потребности на децата. Този родител, от когото децата никога не са се отделяли, следва да изгради женския модел на поведение, който в голяма степен се отличава от бащиния такъв. Интересът и спецификите в развитието на децата предполага същото да бъде непосредствено съблюдувано от майката, за което способства медицинското ѝ образование и гъвкавото ѝ работно време, позволяващо напасване към ежедневните ангажименти на децата и необходимостта от посещения на различни извънкласни дейности. В противовес на това въззваемият и въззивник има твърдо работно време и ангажименти извън установеното такова. Майката може да разчита на подкрепата на настоящия си партньор, когото децата приемат, без да го идентифицират с бащината фигура. Съдът отчита и по-добрите материални възможности на майката като един от критериите по чл.59, ал.4 СК за отглеждането, възпитанието и образованието на близначките. Установи се в производството от експертното заключение и разпитите на вещите лица, че в периода, в който същата е полагала основните грижи за децата не е прекъснала връзката им с техния баща и не е допуснала отчуждаването им от него, не е негативизирала бащиния образ.

Въззивният съд следва да ревизира решението на първата инстанция в частта на

режима на лични отношения на децата с бащата, доколкото определеният такъв в атакувания съдебен акт е непрецизен - разписано е А. да вижда и взема децата всяка втора и четвърта събота и неделя от месеца, но същевременно е включен и част от петъчния ден и осем часа от ден понеделник; определено е бащата да прекара тридесет дни от лятото с двете деца, но само ако периодът не съвпада с платения му годишен отпуск, което изключва възможността въззиваемият и въззивник да отиде на почивка с децата си за период по – дълъг от този, определен за седмичния режим. Същевременно определеният от първата инстанция режим не е в унисон с изводите на вещите лица в приетата от въззивния съд експертиза.

С оглед заключението на КСППЕ, разпита на вещите лица, изявленията на страните следва да бъде определен по – разширен режим на лични отношения на бащата с двете малолетни в сравнение с този по постановените от първоинстанционния съд привременни мерки, който режим да включва контакт на бащата с децата всеки втори и четвърти петък, събота и неделя за времето от 18:00 часа в петък до 19:00 часа в неделя, с приспиване в дома на бащата, с изключение на 30 дни през лятото по време на платения годишен отпуск на майката. В интерес на подрастващите е режимът да включва контакти с баща им през празнични дни, през лятото и установените за съответната учебна година от Министерство на образованието и науката ваканции съгласно посоченото в диспозитива на съдебното решение.

Съблюдаването на горния режим ще позволи А. да участва пълноценно в живота на дъщерите си, да се включва в подготовката на децата за учебния процес, да участва в организиране на ангажиментите им, да получава актуална информация за развитието на децата от техните преподаватели, възпитатели и треньори и така ефективно да подпомага прогреса на близнаците. Този режим би предоставил оптимална възможност М. и Д., с оглед развитието на същите, да растат под грижата и с подкрепата и на двамата им родители и би предоставил възможност за общуване и осъществяване на пълноценни отношения между двете деца и бащата като по този начин ще съхрани емоционалната връзка помежду им. Същевременно режимът ще внесе недрастична промяна в живота на децата спрямо изпълнявания до момента такъв, допринесъл за успокояване на малолетните и тяхното по – добро развитие и приет от вещите лица за задоволяващ потребностите на децата от общуване с бащата. По този начин би се избегнала рязка промяна, която да предизвика тревожност и нарушение на изградения ритъм на близнаците. Режимът ще позволи на бащата пълноценно да родителства без да се чувства изолиран от живота на децата си, а на майката – да възстанови доверието в бащата. Чрез въвеждане на ясна регламентация би се постигнало потушаване на напрежението между страните, с което да се елиминира конфликта, в който въвличат двете подрастващи, в каквато насока са експертните изводи, приети от въззивния съд. Именно с оглед постигането на тази цел двамата родители следва да положат максимални усилия, за да изгледят и преодолеят разногласията помежду си като осъзнаят, че това в най-пълна степен би осигурило спокойствието и благополучието на собствените им деца. За това е необходимо и двамата родители да спазват точно

предписанията на съда за упражняване на родителските права и за личните отношения, като при разногласия следва да търсят първо пътя на диалога помежду си. С израстването на децата, постигането на напредък в развитието им и успокояване на родителския конфликт режимът подлежи на адаптиране в съответствие с нуждите и интересите на малолетните.

В режимът не следва да включва исканото с въззивната жалба приспиване на децата в дома на бащата през два от работните дни ежеседмично с оглед предстоящото на близначките започване на училище. В интерес на Д. и М. е определяне на такъв режим на лични отношения, който да бъде съобразен в най-голяма степен с посещаване на училище и с учебните и извънкласни занимания на децата, които ще имат най-голямо значение в тяхното ежедневие по време на учебната година. Режимът на лични отношения с бащата не трябва да пречи на училищните и извънучилищни занимания на детето, а да ги подпомага. Преместването на децата от дома на единия родител в дома на другия през два от учебните дни през седмицата не е в интерес на тяхното спокойствие, на възможността за подготовка и възстановяваща почивка през делничните дни. Същото би довело до нарушения в дневния режим на подрастващите и е от естество да породи у тях тревожност и несигурност.

Ежедневния контакт на децата с бащата чрез средства за отдалечена комуникация не следва да бъде фиксиран, доколкото не може да се търси принудителното изпълнение на режима в тази част.

Първоинстанционният съд е присъдил пълният размер на поисканата от Г. издръжка на двете деца, съобразявайки направеното по реда на чл.214 ГПК изменение на размера на първоначално заявената претенция (л.374 от делото на СРС). Заявеното едва в хода на устните състезания пред първоинстанционния съд искане за присъждане на по – висок размер на месечната издръжка е несвоевременно и правилно не е съобразено при постановяване на атакуваното съдебно решение. Същевременно началният момент на определена в тежест на бащата месечна издръжка трябва да бъде датата на влизане в сила на настоящото решение в частта за местоживеенето на детето (така т. 17, изр. 2 от ППВС № 5/16.11.1970 г.). Присъдената месечна издръжка на децата се дължи ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане (чл.146, ал.1, изр.2 СК).

Страните не са претендирали разноски.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20145722/24.06.2021 г., постановено по гр. д. № 64686/2018 г. по описа на СРС, III ГО, 149-ти състав, в частта, с която на основание чл.127, ал.2 СК е определен режим на лични отношения на бащата А. Д. А., ЕГН *****, с децата Д.А.А., ЕГН *****, и М.А.А., ЕГН *****, и в частта относно началната дата на присъдените месечни издръжки на децата Д.А.А. и М.А.А. и **вместо него ПОСТАНОВИ:**

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата А. Д. А., ЕГН *****, с децата Д.А.А., ЕГН *****, и М.А.А., ЕГН *****, както следва: бащата има право

да вижда и взима децата всеки втори и четвърти петък, събота и неделя на месеца от 18:00 часа в петък (а ако децата са на училище – след края на учебните занятия) до 19:00 часа в неделя с преспиване, с изключение на тридесет дни през лятото, когато майката е в платен годишен отпуск; тридесет дни през лятото по време, несъвпадащо с платения годишен отпуск на майката М. П. Г., ЕГН *****, които могат да бъдат разделени на два пъти по петнадесет дни; всяка четна година от 10:00 часа на двадесет и четвърти декември до 18:00 часа на двадесет и шести декември; от 10.00 часа на тридесети декември на всяка нечетна година до 18.00 часа на първи януари на следващата четна година; всяка четна година от 10:00 часа на Разпети петък до 18:00 часа на Светлия понеделник; всяка нечетна година през пролетната училищна ваканция на децата, определена от Министерството на образованието и науката – от 09.00 часа на първия ден на тази ваканция до 18.00 часа на последния ден на тази ваканция; както и всяка четна година през есенната и междусрочната училищни ваканции на децата, определени от Министерството на образованието и науката – от 09.00 часа на първия ден на всяка от тези ваканции до 18.00 часа на последния ден на всяка от тези ваканции.

ПРИСЪДЕНИТЕ месечни издръжки на децата Д.А.А., ЕГН *****, и М.А.А., ЕГН *****, в размер на по 200 лева за всяко от децата се дължат от техния баща А. Д. А., ЕГН *****, от влизане в сила на решението в частта за местоживеенето на децата.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20145722/24.06.2021 г., постановено по гр. д. № 64686/2018 г. по описа на СРС, III ГО, 149-ти състав в останалите обжалвани части.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____